

IGNORAMUS

Nekorektní zápisník ze života v zemi, kde zítra bylo už včera

FILIP ŠORF

IGNORAMUS

Věnováno Josefu Šorfovi za život, který mi dal, Dilyi za inspiraci ho žít a Tomášovi, který se ho nedožil.

Design obalu, ilustrace a fotky: Filip Šorf

IGNORAMUS

NEKOREKTNÍ ZÁPISNÍK ZE ZEMĚ, KDE ZÍTRA BYLO UŽ VČERA

FILIP ŠORF

TRIBUN EU
2020

Předmluva

Tato publikace je mou osobní zpovědí, která reflektuje některé etapy mého života ve Spojených státech amerických a mé názory na život v této zemi. Jako každý jiný člověk, který se rozhodl pro život v cizině, tak i já jsem musel projít určitými stádii, které determinovaly moje další působení v Americe, která mi na oplátku toho hodně dala, ale také vzala. Vše, čím jsem musel projít v začátcích a mnohým dalším v průběhu dalších let, považuji za drahocenné zkušenosti, které formovaly můj pohled na život a svět kolem mne, a jejich prostřednictvím jsem měl možnost poznat i sám sebe.

V této publikaci popisuji stav a život v USA ve vší syrovosti tak, jak jsem ho za léta své existence na tomto kontinentu měl možnost pozorovat a žít. Rád bych, aby čtenáři měli možnost získat trochu jiný pohled na Ameriku, než jaký je jim vesměs prezentován médii hlavního proudu. Zápisky, ze kterých byla sepsána takto publikace, vznikaly v rozmezí deseti let. První část dokumentuje probuzení z deziluze o Americe, o které jsem měl velice zkreslené představy. Druhá pak o životě v iluzi skomírajícího amerického snu. To, že jsem měl a stále ještě mám příležitost žít plnohodnotný život v USA, mi umožňuje vidět nedostatky, ale i pozitiva, o kterých koneckonců také píši.

Zatímco moji vrstevníci budovali úspěšné kariéry, rodiny a patrové domy, já jsem se tisíce mil daleko za velkou louží pokoušel vybudovat úplně novou existenci, nový život - a to téměř z ničeho. To samo o sobě není nic světoborného či hodno na nominaci o největšího žijícího Čecha. Tu cenu rád

přenechám Járovi Cimrmanovi. Domnívám se, že každý životní osud je jedinečný a každý je něčím zajímavý. Většinou nejzajímavější jsou ty, o kterých se nikde nepíše, netočí filmy a nepojmenovávají se po nich letiště a nádraží. Obyčejnost je někdy mnohem inspirativnější a více motivující než prázdná slova nafouknutých bublin showbyznysu a dalších aktérů společenského života, které když splasknou, tak po nich nic nezbude. Proto si myslím, že bychom měli místo neustálé konzumace panovačné komerční kultury, která nás obklopuje, raději svět kolem nás sami tvořit a šířit naše poznatky a ideje co nejdále. Mnohokrát jsem chtěl své budovatelské aktivity v „Novém světě“ vzdát a vrátit se do známého prostředí rodiny, dobrých kamarádů a slovíčka „vole“, které nikde na světě nemá takové využití jako právě v jazyce českém. Nevrátil jsem se asi jen proto, že jsem bojovník a lehce se nevzdávám vytyčených cílů, a to i přesto, že jsem kolikrát musel jít úplně proti všem, včetně své rodiny.

I když jsem během dospívání kromě skopičin a šaškováním ničím převratně talentovaným nevynikal, tak ve mně vždy plál malý plamínek toužící po poznání světa za dřevěným plotem našeho stavení s číslem popisným 239. Jak jinak vyhovět svádění toulavých bot než si je obout a zkusit si to na vlastní pěst. V žádném případě se však nepovažuji za dobrodruha či hrdinu bez bázně a hany. Do takových ideálů mám hodně daleko. Svoji životní dráhu v cizině jsem si zvolil z nutkání zkusit něco jiného, z čiré zvědavosti a trochu z osobní tvrdohlavosti plnit si sny, o kterých mnozí jenom sní. To vše v touze dokázat, že kdokoliv může dojít ve svém životě tak daleko, jak mu jeho vůle a boty budou stačit. Za veškerým úspěchem je mnoho práce a odříkání. Úspěch si nevybírá,

úspěch se musí někdy vydolovat i holýma rukama v potu a krvi, bez ohledu na zeměpisnou délku a šířku. Úspěch je také do značné míry velice individuální hodnota v životě jedince.

Některé popisované kulturně-společensko-ekonomické odlišnosti, o kterých se kriticky zmiňuji v této publikaci, mně na USA vadí a považuji je v některých případech vysloveně za špatné. Změna našeho života a života na této planetě je a vždycky bude odvislá od toho, jak hodně my jako jedinci o tuto změnu budeme usilovat, tudíž každý by měl začít sám u sebe. Myslím si, že pro volbu té správné cesty ke změně je potřeba vést plnohodnotnou diskuzi o bazálních věcech kolem nás, které se ve skutečnosti týkají nás všech. V žádném případě netvrdím, že moje názory či pohled na dění kolem mne, prezentované v této publikaci, jsou ty správné. Nemusí být, ale k tomu, aby si čtenáři udělali vlastní názor, je potřeba o všech těch proměnných kolem nás začít diskutovat a rozmýšlet. Jen prostřednictvím diskuze lidé mohou individualizovat chápání světa na základě osobních preferencí a mít tak velký vliv na dění kolem sebe. V historii lidstva to byly právě revoluční ideje, které byly jejím hnacím motorem. Ideje dokáží změnit stav společnosti způsobem, kterému žádná vláda ani armáda nemůže konkurovat. Ideje jsou totiž trvalé.

Můj život by se dal rozdělit na život před USA a v USA. To, co jsem tady poznal a naučil, mi tak trošku umožnilo najít sám sebe a smysl toho, oč jako jedinec usiluji. Tato pouť za poznáním a sebeuvědoměním je stále v plném proudu a bude pokračovat tak dlouho, dokud já sám budu chtít rozšiřovat své obzory a učit se novým věcem. Kromě seznámení

s těžkostmi jednoho z mnoha krajánků v zemi jinotajné, reáliemi a zvláštnostmi, je dalším motivem této publikace přispění k diskuzi o velké řadě poznatků, o kterých se zde zmiňuji na pozadí svého amerického dobrodružství. Jen se zastavit v tom našem hektickém životě a trochu se zamyslet…

Tato kniha je věnována všem, kteří si myslí, nebo mysleli, že by nic takového nezvládli. Já jsem byl jedním z Vás!

Náhody neexistují, štěstí je pouhé lesklé cinkrle, zato úspěch přeje připraveným!

Filip Šorf

Obsah

Prolog....12
Část I. Div se mé velikosti a já se budu divit tvé....15
Cesta do neznáma....17
No English, no fun....21
První ponor do hlubin amerického životního stylu....23
Lov v regálech a jiné regálie....28
„Žijem a žerem“....32
Bez pojezdu ani ránu....36
Těžký život údržbáře....39
Je libo humra?....44
Hlučné a barevné takové nic....48
Malý vlhký muž....53
Bulharský šantán....57
Přines, podej a podrž....60
Bob....63
Když se zrodí fáma 61....65
Křoviňák vrací úder 63....67
Já nic, já muzikant....71
Návrat domů....74
Část II. Jedním kamenem veliké a hluboké moře nezkalíš....84
Bobův most....87
Spusťte kotvy!....91
Hromadná doprava na tři způsoby....94
Zánovní vůz....98
Halloween - svátek morbidna a perverzálií....104
Krátký příběh od pumpy....110
Mejdan se šerifem....114
Jak Sandy pokořila světovou velmoc....123
Život jako závod....128
U nás v tramtárii....132
Epilog....142

„Pravým důvodem, proč to nazývají americký sen, je kvůli tomu, že musíte být dostatečně ponoření v limbu, abyste tomu věřili.“
- George Carlin

PROLOG

„Šimon! Starý poctivý Šimon!“
„Jsi ten Taussig, co napsal tak pěkné věci o Americe? Ten samý, co psal, že tady je lehké živobytí? Že Amerika je nový ráj?“

Není to tak dlouho, co Amerika a vlastně celý západní svět představoval nepřítele socialistických idejí v tehdejším, za železnou oponou trčícím, východním bloku. Dnes je situace opačná. Vše, co je americké a ze Západu, je bráno téměř s rituální svátostí a příkladnou servilitou, kterou jsme před rokem ‘89 zahrnovali naše tehdy bratry na věčné časy - soudruhy z Moskvy. Prázdná a bezvýznamná hesla. Věčnost je relativní. Dnešní západní svět, zmítající se ve finanční krizi způsobené nekvalifikovanou hospodářskou politikou státu a jeho sociálních inženýrů, skomírá. Na obzoru pomalu vyvstávají noví „věční bratři“ a éra, kdy Amerika vládla světu, se pomalu blíží ke konci. A s ní i celý západní svět, jak ho známe. Možná to bude tak lepší. Alespoň si američtí daňoví poplatníci uleví a budou si konečně moci užít svých daní ve své zemi. Příští supermocností, kterou budou naši političtí představitelé určitě zase obskakovat a klonit se před ní jako pážata, bude pravděpodobně Čína. Ale kdo bude tím nepřítelem?

Jako mnoho jiných, tak i já jsem byl přitahován americkým způsobem života a jsem nesmírně rád, že jsem se

k životu v USA nakonec rozhodl. Cesta to nebyla jednoduchá, ale vše, co jsem zde zažil, co jsem se naučil – a to nejenom o sobě, ale hlavně o Americe jako takové, to jsou zkušenosti, potažmo vědomosti, k nezaplacení. A zdaleka ještě nejsem se svým studiem u konce. Jako každá rozumně uvažující a inteligentní bytost, tak i já mám vůči zemi, kde platím daně, své výhrady a považuji to za svoji povinnost o těchto věcech psát. Servilitu a konformní lezení do otvorů řitních přenechám našim zastupitelům. Toto je můj život a já jsem zodpovědný za to, jak ho prožiji. Spousta lidí namítá, že nejsem dostatečně vděčný za tuto možnost života v USA a raději bych měl splynout s davem a svoji kritiku přenechat „odborníkům“ z ministerstva propagandy. Na to mám jednoduchou odpověď. Do USA jsem neodcestoval proto, abych splynul s davem. A hlavně, vše, čeho jsem dosáhl, jsem dosáhl pílí a tvrdou prací. Nikdo mně nic nikdy nedal zadarmo.

V této publikaci jsou chronologicky seřazeny mé osobní postřehy a zážitky z mého působení v Americe. Snažil jsem se zachovat originální formu textů, které vychází z mých zápisků z úplných prvopočátků, kdy jsem se díky své naivitě, hlouposti a nezkušenosti kolikrát dostal do velice prekérních situací. Syrovost, vulgarita a humor, jež užívám pro kritiku poměrů a sám sebe, je za účelem autenticity.

Tento soubor textů představuje subjektivní pohled na život v USA prostřednictvím reálných situací, zamyšlením se nad poměry, novostmi a v poslední řadě nerovnostmi, kterými jsem byl, a stále ještě jsem, obklopen. Publikace je rozdělena na dvě časti, které mapují nejprve mé prvotní zážitky z mého prvního působení v USA, následované mými začátky

a úvahami z mé druhé cesty, která de facto trvá do dnešních dnů. Za každou ze zmíněných částí je sada fotografií, které mají ilustrovat reálie, o nichž je v textu řeč. Možná, že spousta čtenářů se rozhodne do USA přijet a navštívit některá zmíněná místa. Což mohu jen doporučit! Amerika je totiž opravdu krásná a malebná země, kde zítra bylo už včera.

Část I. Div se mé velikosti a já se budu divit tvé

